

- godkendelse af militære doktriner, konceptrammer, styrkemålsplaner m.v. (som f.eks. FOFA og den bredere konceptramme)
- aftaler om forstærkninger, logistisk støtte m.v.
- beslutninger om ændringer eller tilpasninger af NATOs strategi, herunder atomstrategien og de dermed forbundne retningslinier (f.eks. for NATOs søkrigsførelse i Nordatlanten).

Hvad angår beslutninger om nye eller moderniserede atomvåben i Europa, kan der ikke i NATO gives dansk tilslutning til dette uden folketingets godkendelse, jfr. folketingets dagsorden af 13. november 1985.

For det andet er det fastslået, at det af forsvarsforligspartierne nedsatte kontaktudvalg – kaldet 11 mands udvalget – ikke er og ikke kan blive et organ for den parlamentariske kontrol med forsvars- og sikkerhedspolitikken.

Det er mindretallets opfattelse, at regeringen løbende skal give forsvarsudvalget de fornødne oplysninger – også ud over de årlige

redegørelser fra forsvarsministeren – til sikring af, at den parlamentariske kontrol med administrationen af forsvarslovgivningen kan udøves af forsvarsudvalget, dets medlemmer og stedfortrædere samt af folketingets medlemmer i det hele taget, således som det er medlemmernes opgave.

I den forbindelse understreges det klare løfte, som blev afgivet af daværende forsvarsminister Poul Søgaard i forbindelse med bemærkningerne til forslag til lov om forsvarrets organisation m.v. (se Folketingstidende 1981-82 (2. samling), tillæg A, spalte 1330-31), hvori det bl.a. hedder, at »det er hensigten at udbygge gældende praksis for orientering m.v. af folketingets forsvarsudvalg om forswarets status, anskaffelsesplaner og i det hele taget grundlaget for og konsekvenserne af større forestående beslutninger vedrørende forswarets forhold«. En sådan information, som dengang blev stillet i udsigt, er desværre ikke sket i den nuværende forsvarsministers funktionsperiode.

Venstresocialisterne, der er repræsenteret i udvalget ved en stedfortræder, kan tilslutte sig ovenstående.

P.u.v.

NØR CHRISTENSEN,
formand